

то съ съмнителна засмивка, че въ неговото отсъствие, тя нашла, недалечъ отъ столицата, едно, а и пусто; но весма приятно и здраво мѣсто, дѣто той непримѣнно би си направилъ единъ лѣтень увеселителенъ дворецъ, стига само да види и си ходи казанната прелестна страна. Господаря, като похвалилъ старанието на съпругата си за дѣто тя дала да са насели околността на Петербургъ, и явилъ желание да види туй мѣсто и предварително са обещалъ да си направи тамъ лѣтень дворецъ, стига само мѣстото да е такова, каквото му са описвали. Императрицата потвърждавала, че ще ми са направи, а най-вече защото лѣжи нѣколко верста отъ страна отъ московския пътъ и защото положението и вида му е нѣщо рѣдко.

Господаря поискалъ да отиде на другия денъ да види казаното прехвално мѣсто; императрицата отъ своя страна тайно заповедала да направятъ приготовления за приеманието и посрѣщанieto на монарха. На другия денъ търгнаха, придружавани отъ много морски и сухопътни офицери; слѣдъ тѣхъ гостивали закуситѣ и обѣда, приготвени за августиния гостъ. Когато дванадесетъ верста далечъ отъ Петербургъ, щѣли вече да са отбиятъ на дѣсно отъ московския пътъ, вниманието на господаря са привлекло отъ нова една направена пътека, която водила къмъ двореца на императрицата. Петъръ радостъ казвалъ на съпътниците си:

— „Мѣстото, дѣто ни води съпругата ми трябва да е прекрасно, защото и пътя който води тамъ е добъръ.“

Височината, дѣто билъ направенъ лѣтния дворецъ още са не видѣла, не слѣдъ много обаче, и съпътниците прехвърлили едно малко бърдо и всичко изявило предъ очитѣ имъ: единъ прекрасенъ камъкъ